

denekelőtt a katekézisben. De újra meg újra nevelésre és oktatásra szorulunk valamennyien, sajátos életállapotunknak és körülményeinknek megfelelően más és más módon. S itt egy nagyon fontos körülményre kell felhívni a figyelmet. Nevelésünk többnyire értelmi-intellektuális közlésen alapszik, melyet valamilyen „parancs” egészít ki. A szinódusi felhatalásokról egy gazdagabb kép bontakozik ki. Egynémelyikükben magunkra ismerünk, mások viszont segítenek saját békétlenségünk felfedezésében és megoldásában. Felsorolunk néhányat a tanulságok közül: Az egyháznak, mielőtt a világban békét hirdet, meg kell valósítania a belső kiengesztelődést. – Kiengesztelődésünk csak akkor lesz hiteles a kívülállók előtt, ha visszatérünk a forráshoz, megkérdezzük, hogyan engesztelte ki Istent Jézus. – Ki kell engesztelni a hatalomvágy áldozatait, elő kell segíteni „észak” és „dél” (szegénység és gazdagság), „kelet” és „nyugat” (a politikai ellentétek) kiengesztelődését. – Meg kell valósítani a kiengesztelődést az egészségügy világában, és a társadalomban hátrányos helyzetben lévők között is. – Szembe kell néznie a kereszténységnek múltjával, s ki kell engesztelődnie mindazokkal, akiket megbántott, vagy akiket nem tudott elfogadni. Különösen fontos ez a zsidók tekintetében, hiszen nem feledhetjük a velük közös gyökereinket. – A kiengesztelődés megannyi területének fölfedezése attól függ, hogy kialakult-e az elszakíthatatlan kötelék a szív megtérése és a világban való kiengesztelődés között? Fölfedezik-e az emberek, hogy a bűnbánatban való újjászületés valóságos húsvét az életükben?

Jegyzetek. 1. 1983. okt. 6. vö. L'Osservatore Romano 1983. okt. 7. szinódusi melléklet (6) IV. lap – 2. 1946. okt. 26. – 3. vö. José Ramos-Regidor: *Il sacramento della penitenza*. ELLE Di Ci, Torino–Leumann, 4. kiadás, 1979. főleg a 145–248. lapok. – 4. vö. *Nuovo Dizionario di Spiritualità*. Paoline, Róma, 2. kiadás, 1979. 1183. lap és kk. – 5. vö. B. Häring: *Il peccato in un'epoca di secolarizzazione*. Paoline, Róma, 3. kiadás, 1975. főleg az 52–60. lapok. – 6. vö. P. Berger: *Il brusio degli angeli*. Bologna, 1970. – 7. vö. K. Rahner: *Corso fondamentale sulla fede*. Róma, 1977. 128–130. lap. – 8. vö. J. Ramos-Ragidor, i. m. 177–178. lap. – 9. L. I. jegyzetpont, valamint vö. Martini bíboros, milánói érseknek az első munkahét után a Vatikáni Rádióknak adott nyilatkozatával. – 10. L. 9. jegyzetpont. – 11. VR nyomán. – 12. L'Osservatore Romano 1983. okt. 7. szinódusi melléklet (6) III. lap; Új Ember 1983. okt. 30. 1–3. lap; VR: okt. 31.

Remélni kell

*Remélni kell, hogy jó vagy,
Mondjanak bármit rólad.
Csalódní, tudom, nem kell,
Bűnöm alól hát ments fel!*

*Érezni kell de mélyen,
Túl minden szenvedélyen,
Szeretni mindig szebben,
S őszintén hinni ebben.*

*A rétre szírmot szórni,
Dalodban tisztán szólni.
Ezernyi hang és kép kell,
Hogy Isten egéig éri fel!*

*Hiteddel emelj fel engem,
S akkor én ezerszer zengem:
– Mondhatnak bármit rólad –
Csak én tudom, hogy jó vagy.*

PÉTERI ÉVA